

Sygnatura akt I C 605/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Zenon Węclawik

Protokolant: Anna Lasko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 stycznia 2018 r. w K.

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. przeciwko J. B.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej J. B. na rzecz strony powodowej Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. kwotę 18.574,03 zł (słownie złotych: osiemnaście tysięcy pięćset siedemdziesiąt cztery 03/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22.10.2015r. do dnia zapłaty,

II zasądza od pozwanej J. B. na rzecz strony powodowej Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. kwotę 3.346,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2417,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

sygn. akt **I C 605/16**

UZASADNIENIE

Strona powodowa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, pozwem z dnia 22.10.2015 r. wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, że pozwana J. B. ma zapłacić na jej rzecz kwotę 18 574,03 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami sądowymi, kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 2 400,00 zł. Uzasadniając swoje stanowisko podała, iż J. B. zawarła z (...) Bank S.A. w dniu 25.02.2008 r. umowę bankową, na podstawie której pozwana otrzymała określone środki pieniężne. Pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, nie regulując na rzecz Banku płatności w sposób przewidziany w Umowie. W związku z naruszeniem przez pozwaną postanowień łączących strony stosunku zobowiązaniowego, Bank wykorzystał przysługujące mu uprawnienie do wypowiedzenia umowy. Na skutek złożonego przez Bank oświadczenia o wypowiedzeniu umowy uległa ona rozwiązaniu, co doprowadziło do powstania wymagalności całej kwoty niespłaconego przez J. B. kredytu oraz wystawienie w dniu 07.06.2011 r. Bankowego Tytułu Egzekucyjnego. W dniu 01.04.2014 r. (...) Bank S.A. zawarł z powodem Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez pozwaną z wierzycielem pierwotnym.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze w dniu 15.02.2016 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt I Nc 1682/15, uwzględniający żądanie (k. 23).

Pozwana J. B. od powyższego nakazu zapłaty wniosła w terminie ustawowym sprzeciw wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Zgłosiła zarzut przedawnienia roszczeń objętych pozwem. Wskazała ona, iż umowa została wypowiedziana, a

cała pozostała do spłaty kwota kredytu postawiona została w stan natychmiastowej wymagalności najpóźniej w dniu 7.06.2011 r. tj. w dniu wystawienia bankowego tytułu wykonawczego. Prowadzona była również egzekucja komornicza, która została umorzona w dniu 27.02.2015 r. na wniosek wierzyciela. W jej ocenie skoro wymagalność spłaty zadłużenia została ustalona na 07.06.2011 r., zaś skutki przerwania biegu przedawnienia zostały zniweczone wobec wycofania wniosku egzekucyjnego, roszczenia uległy przedawnieniu najpóźniej z dniem 07.06.2014 r. tj. po 3 latach. Ponadto fakt przeniesienia ewentualnych wierzytelności na kolejnego przedsiębiorcę, jakim jest strona powodowa, nie ma wpływu na bieg, ani długość terminu przedawnienia. Pozwana podnosiła również, iż strona powodowa nie przedstawiła w jaki sposób wyliczona została dochodzona pozwem należność, ani jakie dokładnie kwoty się na należność te składają. Wartość przedmiotu sporu budzi wątpliwości, gdyż w trakcie postępowania egzekucyjnego zostały wyegzekwowane od pozwanej należności na rzecz pierwotnego wierzyciela.

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa wskazała, iż na kwotę dochodzoną pozwem w łącznej wysokości 18 574,03 zł, składają się 12 424,83zł tytułem niespłaconego kapitału, 1 075,38 zł tytułem odsetek umownych naliczonych przez pierwotnego wierzyciela, 4 420,24 zł tytułem odsetek za opóźnienie, 653,58 zł tytułem odsetek ustawowych naliczonych przez stronę powodową za okres od dnia cesji do dnia złożenia pozwu.

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY

W dniu 25 lutego 2008 r. zawarta została umowa konsolidacyjnego kredytu gotówkowego nr (...) pomiędzy pozwaną J. B., a (...) Bank S.A. w kwocie 15 222,16 zł z okresem jej spłaty do dnia 05.03.2015r. Na dzień sporządzenia pozwu zadłużenie wynosiło kwotę 18 574,03 zł, składającą się z 12 424,83zł tytułem niespłaconego kapitału, 1 075,38 zł tytułem odsetek umownych naliczonych przez pierwotnego wierzyciela, 4 420,24 zł tytułem odsetek za opóźnienie, 653,58 zł tytułem odsetek ustawowych naliczonych przez stronę powodową za okres od dnia cesji do dnia złożenia pozwu.

Dowód:

- **umowa kredytu z dnia 25.02.2008 r. (k. 51-56)**

- **wniosek o kredyt (k. 49)**

- **karta informacyjna kredytobiorcy (k. 50)**

- **wyliczenie zaległości egzekucyjnej (k. 60)**

(...) Bank S.A. wobec niewywiązywania się przez J. B. ze zobowiązań umownych wypowiedziała z dniem 7 czerwca 2011 r. przedmiotową umowę.

Okoliczność bezsporna

W dniu 7.06.2011 r. wierzyciel pierwotny wystawił Bankowy Tytuł Egzekucyjny nr (...) z uwzględnieniem odsetek. Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze postanowieniem z dnia 30.06.2011 r. sygn. akt I Co 936/11 nadał powyższemu tytułowi klauzulę wykonalności.

Dowód:

- **bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) (k. 58)**

- **postanowienie z dnia 30.06.2011 r. sygn. akt I Co 936/11 (k. 59)**

- **załączone akta tut. Sądu I Co 936/11**

W dniu 09.09.2011 r. nastąpiło wszczęcie egzekucji Km 1254/11 przez Komornika S. przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia- Śródmieścia R. R.. Postanowieniem z dnia 15.12.2011 r. uznał się on niewłaściwy do dalszego prowadzenia

sprawy i przekazał ją do dalszego prowadzenia Komornikowi Sądowemu w K. W. J.. Zarządzeniem z dnia 09.03.2012 r. przejął on sprawę i zarejestrował pod sygn. Km 255/12.

Dowód:

- **zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z dnia 09.09.2011 r. (k. 4 akta Km 1254/11)**
- **zajęcie wierzytelności (k. 61-62)**
- **postanowienie o przekazaniu akt z dnia 15.12.2011 r. (k. 5 akta Km 255/12)**
- **zarządzenie o przejęciu sprawy z dnia 09.03.2012 r. (k. 11 akta Km 255/12)**

W dniu 31 marca 2014 r. (...) Bank S.A. zawarł z Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez pozwaną z wierzycielem pierwotnym.

Dowód:

- **umowa przelewu wierzytelności z dnia 31.3.2014 r. (k. 6-10)**
- **odpis KRS (k. 16)**
- **wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego (k.5)**

Postanowieniem z dnia 27 lutego 2015 r. komornik w sprawie Km 255/12 umorzył postępowanie egzekucyjne na wniosek wierzyciela (...) Bank S.A. Na rzecz pierwotnego wierzyciela została wyegzekwowana kwota 6509,28zł.

Dowód:

- **postanowienie z dnia 27.02.2015 r. (k. 38 i 63 , k. 33 akta Km 255/12,)**
- **wyliczenie komornika uzyskanych przez wierzyciela pierwotnego kwot w sprawie Km 255/12 (k. 60)**

J. B. pismem z dnia 23.09.2015 r. została wezwana do zapłaty.

Dowód:

- **wezwanie do zapłaty z dnia 23.09.2015 r. (k. 11-12)**

SĄD ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE

Ustaień powyższych Sąd dokonał na podstawie dokumentów przedłożonych przez stronę powodową.

Zgodnie z art. 69 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.2015.128) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na określony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Umowa zawarta przez strony odpowiadała definicji wyżej wskazanego przepisu. Pozwana, mimo oddania jej do dyspozycji przez bank środków pieniężnych, nie zwróciła tych środków wraz z odsetkami i prowizją w oznaczonym w umowie czasie. Tym samym bank miał prawo domagać się od pozwanej zapłaty kwoty przekazanej jej z tytułu umowy kredytu.

Powódka podniosła przede wszystkim zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego w niniejszym postępowaniu. Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, trzyletni ogólny termin przedawnienia odnosi się

do roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. W literaturze i orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że działalność gospodarczą cechuje: profesjonalny charakter, podporządkowanie regułom opłacalności i zysku lub zasadzie racjonalnego gospodarowania, działanie na własny rachunek, powtarzalność działań i uczestnictwo w obrocie gospodarczym. Należy zgodzić się, iż w niniejszej sprawie mamy do czynienia ze świadczeniem związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej przez wierzyciela pierwotnego (...) Bank S.A.

Faktem jest, iż umowa pożyczki była zawarta w dość odległym czasie bo w 2008 roku, jednakże była przerywana zdarzeniami prawnymi. Zgodnie z art.123 § 1 pkt. 1 k.c. „bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju lub przez sądem polubownym przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia”. Wierzyciel pierwotny podjął czynności zmierzające do realizacji, chociażby poprzez wystawienie w dniu 07.06.2011 r. bankowego tytułu egzekucyjnego, a następnie przez zaopatrzenie go w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 30.06.2011 r. W sposób niebudzący wątpliwości przytoczone zdarzenia przerywają bieg przedawnienia. Następnie wierzyciel we wrześniu 2011 r. wystąpił do komornika z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Zgodnie z przepisami o przedawnieniu art. 117-125 k.c. w toku postępowania, które przerywa bieg przedawnienia ono nie biegnie, biegnie dopiero od jego zakończenia. Postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 255/12 zostało umorzone na wniosek wierzyciela z art. 825 k.p.c. w dniu 27.02.2015r. z uwagi na to, iż wierzyciel pierwotny utracił możliwość kontynuowania egzekucji, a strona powodowa nie jest bankiem i nie mogła wystąpić do sądu z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności na swoją rzecz zgodnie z art. 788 k.p.c. W tym miejscu powstaje kwestia, czy takie umorzenie niweczyło skutki wszczęcia egzekucji i powodowało, że przedawnienie nastąpiło czy też nie. Sąd w niniejszej sprawie zgadza się ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z wyroku z dnia 25 maja 2016 r. w sprawie I ACa 433/16, iż „art. 203 § 2 k.p.c. jest przepisem, który nie może być stosowany w postępowaniu egzekucyjnym, z uwagi na jego całkowitą sprzeczność z celem postępowania egzekucyjnego i jego przepisami szczególnymi. Między tym przepisem a art. 825 pkt 1 k.p.c. nie chodzi o różnicę terminologiczną, bowiem są to dwie odmienne regulacje. Jedna dotyczy postępowania rozpoznawczego, a druga postępowania egzekucyjnego. Uzasadnia to stanowisko sprzeciwiające się zastosowaniu sankcji z art. 203 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. wprost w postępowaniu egzekucyjnym. Zatem zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 124 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo”. W myśl art. 826 k.p.c. umorzenie postępowania egzekucyjnego powoduje jedynie uchylenie dokonanych czynności egzekucyjnych i nie pozbawia wierzyciela możliwości wszczęcia ponownej egzekucji, chyba że z innych przyczyn egzekucja jest niedopuszczalna, przy czym nie rozróżnia przysługującego uprawnienia od przyczyn jego umorzenia. W związku z powyższym w ocenie Sądu, bieg terminu przedawnienia został przerwany przez złożenie przez wierzyciela wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, następnie przez złożenie wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Umorzenie postępowania 27.02.2015 r. w sprawie Km 255/12 spowodowało zniweczenie tego skutku, natomiast pozew został złożony w dniu 22.10.2015 r. Dlatego w niniejszej sprawie nie doszło do przedawnienia roszczenia.

Odnosnie kwestii uzasadnienia roszczenia zarówno co do zasady, jak i co do wysokości, to strona powodowa wykazała zasadność roszczenia. I tak, bankowy tytuł egzekucyjny wraz z pozostałymi dokumentami, jak wyciągiem z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, umową przelewu wierzytelności, kartą informacyjną kredytobiorcy, wyczeniem zaległości egzekucyjnej i wyczeniem komornika uzyskanych przez wierzyciela pierwotnego kwot w sprawie Km 255/12, potwierdzają stanowisko strony powodowej co do zasady i co do wysokości. Odpowiednie dokumenty bankowe i funduszy inwestycyjnych posiadają przy tym moc prawną dokumentów urzędowych. Owszem, w/w dokumenty podlegają ocenie Sądu z punktu widzenia ich wiarygodności i prawidłowości na takiej samej zasadzie jak każdy dokument. Trybunał Konstytucyjny, odmówił mocy prawnej dokumentu urzędowego dokumentom bankowym wskazanym w art. 95 ust. 1 Prawa bankowego jedynie w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta (wyrok TK z 15 marca 2011 r., P. 7/2009, LexPolonica nr 2477710, Dz. U. Nr 72, poz. 388). Wedle art. 244 § 1 k.p.c., Dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Dodać należy, że bankowy tytuł egzekucyjny podlegał ponadto weryfikacji w zakresie objętych nim zobowiązań w toku postępowania o zaopatrzenie

go w sądową klauzulę wykonalności. Następnie zresztą prowadzone było postępowanie egzekucyjne na podstawie takiego tytułu wykonawczego i dalszych wyliczeń zaległości pozwanej dokonywał już komornik.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 § 1 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Mając na uwadze ustalone w sprawie okoliczności faktyczne oraz przywołane przepisy w punkcie I wyroku zasądono od pozwanej kwotę 18 574,03 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienia od dnia wniesienia pozwu 22.10.2015 r., do dnia zapłaty.

W punkcie II sentencji w myśl przepisu art. 98 k.p.c. zasądono od pozwanej J. B., jako strony w całości przegrywającej proces, na rzecz strony powodowej Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. kwotę 3 346,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na kwotę tę składały się: 2 417,00 zł – wynagrodzenia radcy prawnego, 929,00 zł – opłaty sądowej.